

OBLEPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet oblepili się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pobrudzić się, pomazać się; przen [czym]:

Zwrot: »błotem się oblepić« = zgrzeszyć: W Anyołach doskonałość nie iest należiona/ Coć przed obliczym łuzą/ złość iest popełniona/ Cożbym rzekł ktorzy fię tu błotem oblepili/ A głupstwem niewymownym śmyły zaślepili. GrabowSet K2v.

Formacje współrdzenne cf LEPIĆ.

DDJ